

Προδικαστικά ερωτήματα

Πρώτο ερώτημα

α. Αν, σύμφωνα με τη νομοθεσία κράτους μέλους, το θύμα τροχαίου ατυχήματος μπορεί να αναζητήσει από τον υπαίτιο τα έξοδα μισθώσεως οχήματος αντικατάστασης, μπορεί, δυνάμει του άρθρου 1, παράγραφος 4, της οδηγίας ⁽¹⁾, η MIB να αρνηθεί την κάλυψη τέτοιων εξόδων, εφόσον καταβληθεί εν τέλει αποζημίωση από τον ασφαλιστή που παρέχει ασφάλιση μετά το ατύχημα, καλύπτοντας τα έξοδα αυτά σε περίπτωση μη καταβολής τους από τον υπαίτιο του ατυχήματος;

β. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο σκέλος του πρώτου ερωτήματος, επιτρέπεται η χορηγούμενη από την MIB αποζημίωση να καλύπτει μόνον το ασφάλιστρο των ασφαλιστών που κατέβαλαν τα έξοδα μίσθωσης;

Δεύτερο ερώτημα

Αν η απάντηση στο πρώτο σκέλος του πρώτου ερωτήματος είναι αρνητική:

Υποχρεούται το αιτούν δικαστήριο να ερμηνεύσει την Uninsured Drivers Agreement κατά τρόπον ώστε να διασφαλίζεται η πρακτική αποτελεσματικότητα της οδηγίας, σύμφωνα με τις αρχές που διατύπωσε το Δικαστήριο με την απόφαση της 13ης Νοεμβρίου 1990, C-106/89, *Marleasing κατά La Comercial International de Alimentación* (Συλλογή 1990, σ. I-4135); Περιλαμβάνεται, δηλαδή, μια συμφωνία όπως η Uninsured Drivers Agreement στο «σύνολο των κανόνων του εθνικού δικαίου», όπως αυτό αναφέρεται στη σκέψη 120 της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 2004, C-397/01 έως C-403/01, *Pfeiffer κατά Deutsches Rotes Kreuz* (Συλλογή 2004, σ. I-8835);

Τρίτο ερώτημα

Αν η απάντηση στο πρώτο σκέλος του πρώτου ερωτήματος είναι αρνητική, έχει το άρθρο 1, παράγραφος 4, της οδηγίας απευθείας εφαρμογή;

Τέταρτο ερώτημα

Αν η απάντηση στο τρίτο ερώτημα είναι καταφατική:

α) Όσον αφορά τη δυνατότητα επικλήσεως, έναντι οργανισμού όπως η MIB, άμεσα εφαρμοστέων διατάξεων της οδηγίας,

1) πρέπει η δυνατότητα αυτή να εξετάζεται βάσει των κριτηρίων που διατύπωσε το Δικαστήριο με την απόφαση της 12ης Ιουλίου 1990, C-188/89, *Foster κ.λπ.* (Συλλογή 1990, σ. I-3313);

2) αν πρέπει να λαμβάνονται υπόψη ορισμένα μόνον από τα κριτήρια αυτά και/ή πρόσθετα κριτήρια, ποια είναι αυτά;

β) Είναι η εκτίμηση περί του αν πληρούνται τα κριτήρια αυτά αποκλειστική αρμοδιότητα των εθνικών δικαστηρίων;

γ) Πληροί ένας οργανισμός όπως η MIB τα κριτήρια που απαιτούνται για να είναι δυνατή η επίκληση έναντι αυτού των άμεσα εφαρμοστέων διατάξεων της οδηγίας;

⁽¹⁾ Δεύτερη οδηγία 84/5/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 30ής Δεκεμβρίου 1983, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων (ΕΕ L 8, σ. 17).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το *Gerechtshof te Amsterdam* (Κάτω Χώρες) στις 26 Ιανουαρίου 2009 — *Oracle Nederland BV κατά Inspecteur der Belastingdienst Utrecht-Gooi/kantoor Utrecht*

(Υπόθεση C-33/09)

(2009/C 90/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof te Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσα: *Oracle Nederland BV*

Εφεσίβλητος: *Inspecteur der Belastingdienst Utrecht-Gooi/kantoor Utrecht*

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχουν τα άρθρα 11, παράγραφος 4, της δεύτερης οδηγίας ⁽¹⁾ και 17, παράγραφος 6, της έκτης οδηγίας ⁽²⁾ την έννοια ότι ένα κράτος μέλος, το οποίο θέλησε να κάνει χρήση της παρεχόμενης με αυτά τα άρθρα δυνατότητας (διατηρήσεως του) αποκλεισμού της εκπτώσεως σε σχέση με κατηγορίες δαπανών που περιγράφονται ως:

— «παροχή εδεσμάτων και ποτών για το προσωπικό του επιχειρηματία»,

— «προσφορά δώρων σε πελάτες ή άλλων δώρων σ' αυτούς που, αν εν προκειμένω τους χρεώθηκε ή θα τους χρεωνόταν φόρος κύκλου εργασιών, αυτός δεν μπορεί ή δεν θα μπορούσε να εκπέσει πλήρως ή κατά το μεγαλύτερο μέρος του»,

— «η παροχή κατοικίας στο προσωπικό του επιχειρηματία»,

— «παροχή στο προσωπικό του επιχειρηματία δυνατότητας ψυχαγωγίας»,

έχει τηρήσει την προϋπόθεση καθορισμού μιας επαρκώς συγκεκριμένης κατηγορίας αγαθών και υπηρεσιών;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα ως προς μία από τις εν λόγω κατηγορίες, υπάρχει κατά τα άρθρα 6, παράγραφος 2, και 17, παράγραφοι 2 και 6, της έκτης οδηγίας δυνατότητα εφαρμογής ενός εθνικού κατά νόμο καθεστώτος, όπως αυτού για το οποίο πρόκειται στην προκειμένη διαδικασία, το οποίο έχει θεσπισθεί πριν από την έναρξη ισχύος αυτής της οδηγίας και βάσει του οποίου ο υποκείμενος στον φόρο δεν μπορεί να προβεί στην εξ ολοκλήρου έκπτωση του καταβληθέντος φόρου κύκλου εργασιών για την απόκτηση ορισμένων αγαθών και υπηρεσιών, λόγω του ότι για την απόκτησή τους χρεώθηκε αντικαταβολή μετά φόρου κύκλου εργασιών, δηλαδή μπορεί να προβεί σε έκπτωση μόνο μέχρι του ποσού του οφειλομένου σε σχέση με αυτή την παροχή φόρου;
- 3) Αν σε σχέση με την «παροχή εδεσμάτων και ποτών» πληρούνται η προϋπόθεση του καθορισμού μιας κατηγορίας επαρκώς συγκεκριμένων αγαθών και υπηρεσιών, εμποδίζει το άρθρο 17, παράγραφος 6, της έκτης οδηγίας την τροποποίηση ενός υφιστάμενου αποκλεισμού της εκπτώσεως, ως προς την οποία τροποποίηση μπορεί να θεωρηθεί ότι κατ' αρχήν περιορίζεται η έκταση εφαρμογής του αποκλεισμού, χωρίς όμως να μπορεί να αποκλεισθεί ότι σε μια ατομική περίπτωση εντός ενός έτους, συνεπεία ιδίως του κατ' αποκοπήν χαρακτήρα του τροποποιηθέντος καθεστώτος, διευρύνεται το πεδίο εφαρμογής του περιορισμού της εκπτώσεως;

(¹) Δεύτερη οδηγία 67/228/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 11ης Απριλίου 1967, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — διάρθρωση και κανόνες εφαρμογής του κοινού συστήματος φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 5).

(²) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal du travail de Bruxelles (Βέλγιο) στις 26 Ιανουαρίου 2009 — Gerardo Ruiz Zambrano κατά Office national de l'Emploi (ONEM)

(Υπόθεση C-34/09)

(2009/C 90/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal du travail de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων-ενάγων: Gerardo Ruiz Zambrano

Καθού-εναγόμενος: Office national de l'Emploi (ONEM)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Παρέχουν τα άρθρα 12, 17 και 18 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, ένα ή περισσότερα από αυτά, ερμηνευόμενα χωριστά ή σε συνδυασμό μεταξύ τους, σε κάθε πολίτη της Ευρωπαϊκής Ενώσεως ένα δικαίωμα παραμονής στο έδαφος του κράτους μέλους του οποίου ο εν λόγω πολίτης έχει την ιθαγένεια, ανεξάρτητα από το αν αυτός έχει ασκήσει προηγουμένως το δικαίωμά του ελεύθερης κυκλοφορίας στο έδαφος των κρατών μελών;
- 2) Πρέπει ερμηνευθούν τα άρθρα 12, 17 και 18 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, σε συνδυασμό με τα άρθρα 21, 24 και 34 του Χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων (που έγινε δεκτός από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Νίκαιας στις 7 Δεκεμβρίου 2000, δημοσιευθείς, όπως ισχύει σήμερα, στην ΕΕ 2007, C [303]), υπό την έννοια ότι το παρεχόμενο σε κάθε πολίτη της Ευρωπαϊκής Ενώσεως δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας και παραμονής στο έδαφος των κρατών μελών, απαγορευομένης κάθε δυσμενούς διακρίσεως λόγω ιθαγενείας, σημαίνει ότι, όταν ο πολίτης αυτός είναι ανήλικο τέκνο πολύ νεαρής ηλικίας που συντηρείται από ανιόντα αυτού υπήκοο τρίτης χώρας, πρέπει να διασφαλίζεται η άσκηση του δικαιώματος παραμονής του εν λόγω τέκνου στο έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο κατοικεί και του οποίου έχει την ιθαγένεια, ανεξάρτητα από το αν αυτό ή ο νόμιμος αντιπρόσωπός του έχει ασκήσει το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας, εφαρμόζοντας στο ως άνω δικαίωμα την αρχή της πρακτικής αποτελεσματικότητας, την ανάγκη εφαρμογής της οποίας έχει δεχθεί η κοινοτική νομολογία (απόφαση της 19ης Οκτωβρίου 2004, C-200/02, Chen κατά [Secretary of State for the Home Department, Συλλογή 2004, σ. I-9925]), με τη χορήγηση στον υπήκοο τρίτης χώρας ανιόντα που συντηρεί το εν λόγω τέκνο, που έχει επαρκείς πόρους για τα προς το ζην και που καλύπτεται από ασφάλιση ασθένειας, ενός παρεπόμενου δικαιώματος παραμονής το οποίο θα αναγνωριζόταν υπέρ του ίδιου υπηκόου τρίτης χώρας αν το συντηρούμενο από αυτόν ανήλικο τέκνο ήταν πολίτης της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που δεν έχει την ιθαγένεια του κράτους μέλους στο οποίο κατοικεί;
- 3) Πρέπει να ερμηνευθούν τα άρθρα 12, 17 και 18 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, σε συνδυασμό με τα άρθρα 21, 24 και 34 του Χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων, υπό την έννοια ότι το δικαίωμα παραμονής ενός ανήλικου τέκνου, έχοντος την υπηκοότητα του κράτους μέλους στο οποίο το έδαφος κατοικεί, συνεπάγεται ότι απαλλάσσεται από την υποχρέωση να έχει άδεια εργασίας ο υπήκοος τρίτης χώρας ανών που συντηρεί το εν λόγω ανήλικο τέκνο και που —αν δεν επιβαλλόταν η υποχρέωση λήψεως αδειας εργασίας— δύναμει του εσωτερικού δικαίου του κράτους μέλους στο οποίο αυτός κατοικεί— πληρούσε την προϋπόθεση να έχει ο ενδιαφερόμενος επαρκείς πόρους προς το ζην και να καλύπτεται από ασφάλιση ασθένειας, καθόσον εργάζεται ως μισθωτός με αποτέλεσμα την υπαγωγή του στο σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως του εν λόγω κράτος, ώστε το δικαίωμα παραμονής του τέκνου αυτού να έχει την πρακτική αποτελεσματικότητα την οποία δέχεται η κοινοτική νομολογία (προαναφερθείσα απόφαση Chen) υπέρ του έχοντος την ιδιότητα του ευρωπαίου πολίτη ανήλικου τέκνου που έχει διαφορετική ιθαγένεια από εκείνη του κράτους μέλους στο οποίο διαμένει, συντηρούμενο από ανιόντα υπήκοο τρίτης χώρας;